

РЕШЕНИЕ

№ 6301

гр. София, 12.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **7835** по описа за **2020** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 24. 06. 2020 г. по НАХД № 21504 / 2018 г., Софийски районен съд, НО, 23 състав е потвърдил Електронен фиш за налагане на глоба, за нарушение установено с автоматизирано техническо средство, серия К, № 1396624, издаден от отдел „Пътна полиция” - СДВР, с който на Д. Д. В., е наложена глоба в размер на 200 лв., на основание чл. 189, ал. 4, във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от В., в която се моли решението да бъде отменено като неправилно поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на процесуалните правила и необосновано.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, не се явява и не се представлява.

Ответникът, не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1,

изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото писмените доказателства, представени с административно-наказателната преписка, както и тези във връзка с дадените му указания от касационната инстанция при връщането на делото за ново разглеждане.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства, свързани с касационните основания.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на въззивния съд.

Установено е, че на 25. 10. 2016 г., в 09.59 часа, в [населено място], по [улица], с посока на движение от [населено място] към [улица], жалбоподателят В. управлява лек автомобил „СААБ“ с ДК [рег.номер на МПС] , със скорост 77 км./ч, при ограничение за населено място 40 км./ч. въведено с пътен знак В-26 и допълнително пътен знак Е-24, установено и заснето с техническо средство „TFR 1-M“ с радар „TR4D с № 560“.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществил състава на административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел, че при издаването на електронния фиш не са допуснати съществени нарушения. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, същото не съставлява маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН и наложеното наказание е в рамките на предвидения в закона абсолютен размер.

При постановяване на решението първостепенният съд не е допуснал нарушение на закона.

При правилно изяснена фактическа обстановка районният съд е направил законосъобразният извод, че касаторът е извършил нарушение на чл.21, ал.2 от ЗДвП. Видно от представените доказателства, ограничението за скоростта в този участък е било от 40. км/ч., въведено с пътен знак В-26, като освен това по делото е наличен и протокол за използване на АТСС, в който са посочени участъка от пътя с описание на мястото и географските координати, действащото ограничение на скоростта посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговия вид и данни за извършена метрологична проверка, съобразно изискванията на чл. 189, ал. 8 от ЗДвП.

Както фактическите констатации, така и правните изводи формирани от въззивната инстанция се споделят напълно от настоящия състав, поради което не е необходимо преповтарянето им. Неоснователно е оплакването на касатора, че процесният електронен фиш е издаден без преди това да е изяснена фактическата обстановка – както е посочил и районният съд, предвиденото в чл.189, ал.4 ЗДвП съкратено производство изключва приложението на чл.57 ЗАНН досежно общите изисквания към съдържанието на наказателното постановление. Обратно на неговите твърдения по делото са събрани достатъчно доказателства, от които да бъде установено, че техническото средство е било разположено на мястото, обозначено с координати в електронния фиш и мястото на контрол е било отбелязано с пътен знак Е-24.

Неоснователно е и възражението, че електронният фиш е незаконосъобразен, тъй като нарушението е установено посредством заснемането му с мобилна камера.

Доводите на касатора, така както са мотивирани, касаят ТР № 1/26.02.2014 г. на ВАС по т.д. № 1 за 2013 г., чието постановяване е наложено от противоречива съдебна практика и непълнота в нормативната уредба. Към момента на извършване на нарушението, за което е ангажирана отговорността на касатора обаче, празнотите и несъответствията в нормативната уредба са преодолени по законодателен път като със закона за изменение и допълнение на ЗДвП, обн.ДВ, бр.19 от 13.03.2015 г., чрез добавяне в разпоредбата на чл.189, ал.4 на ЗДвП на термина "автоматизирано" към "техническо средство", а също и "система", законът вече регламентира използването на "автоматизирано техническо средство или система", и е съобразен изцяло с мотивите на цитираното по-горе тълкувателно решение относно използването на мобилни технически средства за установяване на нарушенията, свързани с превишаване от страна на водачите на ППС на ограниченията на скоростта за движение. Това изменение наред с изменението на т.63 от § 6 ДР ЗДвП и приемането на новата т.65 обосновават извода, че електронен фиш може да бъде издаден и когато нарушението е установено и заснето с мобилно техническо средство.

Съгласно разпоредбата на § 6, т.63 ДР ЗДвП "Електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи. "Автоматизирани технически средства и системи", според легалната дефиниция, съдържаща се в разпоредбата на § 6, т.65 ДР ЗДвП, са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

Електронният фиш съдържа всички необходими реквизити, съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, а именно: данни за териториалната структура Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Вярно е, че електронният фиш не съдържа реквизитите по чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, включително обстоятелствата, при които е извършено нарушението, тъй като нормата на чл. 189, ал.4 от ЗДвП е специална. Чл. 189, ал. 4 ЗДвП определя, че при нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. Поради това ЗАНН се прилага само за неуредените в закона случаи, какъвто по конкретния казус не е налице. В тази връзка, съдът намира за неоснователни доводите на касатора за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП.

Наложеното административно наказание е в размера определен в нормата на чл. 182,

ал. 1, т. 4 от ЗДвП, поради което наказанието е определено съобразно правилата на чл. 27, ал. 1 и ал. 5 от ЗАНН.

Решението, предмет на касационна проверка, не страда от наведените касационни основания. При извършената служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, съдът констатира, че районният съд е постановил съдебния си акт в съответствие със закона. Процесуалните права на страните не са ограничени и нарушени, а решението е мотивирано. Не се констатират твърдените съществени процесуални нарушения и материална незаконосъобразност, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град -XV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 24. 06. 2020 г. по НАХД № 21504 / 2018 г., Софийски районен съд, НО - 23 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.